

VII

Mjastoto, kydeto bjaha uredili lagera na ekspedicijata, beshe pusto. Simon Blank i drugarite mu se stypisaha. Kyde bjaha izcheznali ostanalite hora? Dali ne bjaha izbjagali, dali ne bjaha zaginali?

Kakvi li ne oshte misli terzaeha dushite i umovete na petimata razuznavachi.

Izvednyzh njakolko izstrela gi sepnaha. Te zalegnaha vednaga, no zabeljazaha, che petimata im bivshi vodachi streljat veche na meso. Simon Blank i prijatelite mu zabeljazaha v syshtoto vreme, che Pit Stendsyn i ostanalite chlenove na ekspedicijata se promykvat v tila na petimata im vragove. No bivshite im vodachi syshto gi usetiha i pobjagnaha kym ezeroto. Ala horata na Pit vednaga gi pritisnaha kym ezeroto i te bjaha prinudeni da skochat v nego i da stanat zhertva na bezbrojnite krokodili, zhiveeshti tam.

Horata na brega izvikaha radostno.

Ne sled dylgo Simon Blank i negovite smeli prijateli-razuznavachi se namiraha veche sred svoite.

- E, kak ste, hora na naukata – izvika Endrigo. – Vie stanahte maj i hora na oryzhieto.

- Vizhda, Karlo, che sled kato izbihte vsichki neshtastni shpioni v тази dolina, nastroenieto vi korenno se promeni – zasmja se Simon Blank. – I to osobeno, sled kato izbavlenieto ni e syvsem blizo.

- Kakvo kazvate? Za nasheto izbavlenie! Ura! Da zhivejat Simon Blank i drugite razuznavachi! – shumno se razprikazva Pit, kojto v radostta si beshe neusmirim. Radvajki se, toj vdigna strahotna olelija, kojato vodachyt edva uspjja naj-nakraja da usmiri.

- Tiho, tiho, prijatelji! Trjaba da postroim sal i potegljame nadolu po ezeroto. Shtom stignem do kraja mu, shte vi objasnja nachina, po kojto shte se izmyknem ot тази dolina.

Za njakolko chasa postroiha sal, kojto spusnaha v ezeroto. Natovariha na nego cjaloto imushtestvo na ekspedicijata i potegliha, kato go tlaskaha na smeni s golemi prytove.

Ne pytuvaha i tri chasa, kogato nablizhiha peshterata, v kojato se iztichaha vodite na ezeroto. Simon Blank objasni kakvo misleshe da pravi. Vsichki se zaeha s podgotovka za pyt.

Navljazoha v peshterata. Mrak i hlad gi obgyrna. Simon Blank naredi da se zapaljat njakolko fakli, koito postaviha po kraishtata na sala.

Ogromnite svodove na podzemnoto tvorenie na prirodata navjavaha na chlenovete na ekspedicijata strahopochitanie. Gluho otekvaha pljasycite ot greblata i drug shum, osven tozi na vodata, ne se chuvashе naokolo.

Plavaha veche okolo chas. Gigantskite svodove na peshterata tu se snizhavaha, tu otnovo se izvisjavaha oshte po-visoko nad nashite geroi.

Faklite zapochnaha da doizgarjat. Simon Blank naredi da zapaljat drugi.

Minaha se njakolko dni. Uchastnicite edva ponasjaha tjagostnata tymnina na peshterata.

I eto, edin den v dalechinata se pojavi svetla tochka. Tova beshe izhodyt!

Vsichki bjaha uvereni v tova, dori da im kazheha ochevidci, che tam ne e izhod, to nikoj njamashe da povjarva. I samijat Simon Blank shteshe da vzeme tova za prazna prikazka.

I naistina, tam imashe otvor...

Skoro chlenovete na ekspedicijata mozheha da se radvat na tropicheskoto slynce, da poglyshat s drobovete si chistija vyzduh, da se radvat na pishtnata zelenina.

Izvednyzh v dalechinata se chu brymchene na motor. Ne sled dylgo na horizonta se pojavi helikopter, a sled nego drug. Vyv vyzduha se ponese strahotno “ura!”, v koeto nadmoshtie imashe glasyt na Pit Stendsyn.

Chlenovete na ekspedicijata bjaha razpoznali znaka na Svetovnata Akademija na naukite vyrhu helikopterite,
Te bjaha spaseni!

(Varna, 19.12.1971 g.)